

fra det sjællandske Jernbaneselskabs Side om en Forhøielse af Taxterne paa Personbefordring er bleven imødekommet fra den høie Regjerings Side; der er saaledes bleven foretaget en større eller mindre Forhøielse af Taxterne ved Overgangen til Kronemønt. En anden Forhøielse af Taxterne er nylig bleven indført med Hensyn til visse Arter af Godsforfødselse, men jeg skal nu ikke opholde mig videre derved. I alle Henseender er den sjællandske Befolkning uheldigere stillet. Beboerne i Jylland og Fyen have den Fordel, som vi Sjællænderne i høi Grad maa misunde dem, at de have Niagsdagen til Generalforsamling, medens vi have det sjællandske Jernbaneselskab til at afgjøre, hvorledes vi skulle være stillede med Hensyn til Banerne. Hvad Lolland-Falster angaar, der hører til den sjællandske Gruppe, da ere Banerne der med Hensyn til Forstærkningsfonden stillede paa lignende Maade som de sjællandske Jernbaner, og Lolland-Falster maa betragtes som meget heldig, hvis det slipper for at faae sin Forstærkningsfond meget skarpt beskippet. Jeg har villet fremdrage disse Punkter for at nedlægge en Indsigelse imod, at Sjælland skulde være begunstiget med Hensyn til Jernbaner.

**Sag:** Jeg tror, at den ærede sidste Lærs Opgjørelse af, hvorvidt Sjællænderne eller Fyberne og Fynboerne vare mest begunstigede af Staten, ikke holder Stik; men jeg skal ikke komme nærmere ind paa dette Spørgsmaal, der kun meget indirekte berører den foreliggende Sag, og med Hensyn til dette endnu kun bemærke, at, hvad hans Anse over den sjællandske Jernbanebestyrelse angaar, da finder jeg ikke Anledning til at opholde mig nærmere derved; men kan det ærede Medlem i den Retning udrette Noget for at tilveiebringe en bedre Tingenes Tilstand, skal jeg gjerne være med til at støtte ham. — Hvad der bragte mig til at begjære Ordet, er Endringsforslaget under Nr. 28, hvorved Udvalget foreslaar at nedsette Udgifterne til Opudbring i Limfjorden fra 11,000 Kroner til 5,000. Dette er en meget betydelig Nedsættelse, og den er ikke motiveret med Andet end ved at henvise til Regjeringens egne Bemærkninger i Motiverne til Finantsloven. Idet jeg altsaa maa gaa ud fra, at det er disse Bemærkninger, som have foranlediget Udvalget til at foreslaa denne Nedsættelse, maa jeg tilstaa, at det forekommer mig, at de Grunde, som Udvalget her støtter sig til, ere meget svage, for ikke at sige uholdbare — efter min Opfattelse. Regjeringen har i sine Motiver yttret, at den ikke veed, om den vil faae Anvendelse for hele det forlangte Beløb, da der i de forløbne Aar ikke har været Brug for saa store Udgifter til Opudbring i Limfjorden, men at den dog ønsker at have dette Beløb til Disposition, forsaavidt der skulde blive Anvendelse derfor. Nu ser jeg ikke, hvilken Anledning Udvalget kan have til paa dette Grundlag at fore-

slaa en Nedsættelse af Udgiftsbeløbet, thi vi maa vel erindre, at de vedkommende Løb i Limfjorden ere af en meget uregelmæssig Beskaffenhed. Tilfældige Veir- og Vindforhold, som virke paa Strømmen, kunne foranledige, at der idag kan afsætte sig Grunde paa Steder, hvor der i lang Tid ikke har været Grunde, og i det Hele fremkalde væsentlige Omstiftelser af Grunde som saaledes, at naar Regjeringen ikke har det fornødne Beløb til sin Disposition til at kunne lade de Grunde opudbude, som danne sig, vil i lang Tid Skibsarten kunne standses eller i alt Fald faae et saa væsentligt Afbræk, at al Handel og Samfærdsel kommer til at lide derunder. Naar man husker paa, hvor mange Vanskeligheder Skibsarten i Limfjorden har at kæmpe imod, og af hvor stor Vigtighed det er for hele det store og rige Oplands Interesser og Opkomst, at Seilløbene i Limfjorden holdes vedlige, forekommer det mig, at Regjeringen fortjener al mulig Paafølgelse, fordi den har havt Opmærksomheden henvendt paa at sikre sig Midler til i fornødent Fald at kunne fjerne de Hindringer, som maatte komme tilsted, og der er ikke nogen Anledning for Udvalget til at indskrænke og begrænse de forlangte Midler i saa Henseende. Det maa jo erindres, at, hvis den Forudsætning, under hvilken Udvalget har foreslaaet at nedsette Beløbet, holder Stik, vil Regjeringen ikke gjøre Brug af den hele Sum, selv om den fik den, og saa vil der jo ikke være sket nogen Skade ved, at Summen staaar paa Finantsloven; men dersom der bliver Anvendelse for disse Udgifter, vil jeg anse det for at være i høieste Grad uheldigt, hvis disse Pengene ikke ere til Regjeringens Disposition. Det er nemlig af den allerstørste Vigtighed, at en saadan Grund, som begynder at danne sig, strax fjernes, idet Grundens Dannelse væsentlig fremgaaer deraf, at der ved en Forandring af Strømmens Retning danner sig en Grund paa Siden af Strømmen, hvor der er smult Bunde, og naar man altsaa, saa snart der begynder at danne sig en saadan ringere Grund, idet Strømmen forandrer Retning, ikke strax tager fat paa at fjerne den, vil i forholdsvis kort Tid denne Grund voxe saa betydelig, at Udgifterne til dens Fjernelse senere i mangfoldig Grad ville blive forøgede. Det er derfor af Vigtighed, at de fornødne Midler til at kunne fjerne en begyndende Grund, strax ere tilstede; det er til Fordel for Statskassen, ligesom det ogsaa er i overordentlig høi Grad af Vigtighed for hele det store Opland; som ad dette Seilløb har sin Skibsart og Handelsomsætning. — Der er endnu et Punkt, som jeg kunde ønske at berøre, men da der ikke findes noget Endringsforslag derom, skal jeg kun henlede den høitæredede Ministers Opmærksomhed derpaa; det er med Hensyn til Udgifterne til Sandflugtens Dæmpning. Jeg har allerede i tidligere Samlinger henledet Opmærksomheden paa, at der idetmindste efter min Overbevisning og Erfaring tages paa Sandflugtens Dæmpning i